

ΕΘΝΙΚΗ ΕΠΕΤΕΙΟΣ 28^{ης} ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1940

**Απόσπασμα απομαγνητοφωνημένης ομιλίας
του μακαριστού γέροντος Αθανασίου Μυτιληναίου
με θέμα:**

«ΕΠΙΛΕΤΟΜΕΝΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 28^{ην} ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ»

[εκφωνήθηκε στην Ιερά Μονή Κομνηνείου Λαρίσης στις 27-10-1985]

[B145]

Αγαπητοί μου, η αχρυσπνία που επιτελούμε αστόφει, είναι στη μεγάλη εκείνη ευεργεσία του Θεού, που έδωσε τη νίκη και την ελευθερία στον ελληνικό μας Έθνος. Όλοι τότε νόμισαν ότι η Ελλάδα θα πέθανε, υποκείμενη στον κατακτητή. Εκείνη η μικρή Ελλάδα των επτά εκατομμυρίων· ότι θα συνετρίβετο μπροστά σε έναν όγκο σαράντα εκατομμυρίων. Για να προστεθεί ύστερα από λίγους μήνες ένας άλλος όγκος άλλων σαράντα εκατομμυρίων, μπροστά στη μικρή μας Ελλάδα. Η Ελλάδα όμως δεν απέθανε. Ο Κύριος που ανέστησε την κόρη του Ιακώβου, Εκείνος είπε και για την Ελλάδα: «Οὐκ ἀπέθανεν, ἀλλὰ καθεύδει». Δεν πέθανε, αλλά κοιμάται. Μόνος αγαπητοί μου, ο Χριστός είναι Εκείνος που όταν απλώνει το ζωογόνο χέρι Του, όλα τα σώζει και όλα τα ζωοποιεί. Τότε είμεθα εγγὺς βαράθρου, εγγὺς θανάτου. Κι όμως ο Κύριος, ο Θεός μάς έβγαλε από εκείνα τα βάραθρα της εθνικής αλλά και της πνευματικής μας ασπυλείας, παρά τους γέλωτας των αντιφρονούντων. Τελούσαν οι εχθροί. Κι έλεγαν: «Εἶναι δυνατὸν;». Κι όμως δείξαμε στον κόσμο το θαύμα του Θεού και της Υπεραγίας Θεοτόκου.

Ο Κύριος «διέταξεν αὐτῇ δοθῆναι φαγεῖν», έδωσε την εντολή να φάει. Ποιος; Τότε η κόρη του Ιακώβου. Αλλά και η Ελλάδα έπρεπε να φάει. Και το φαῖ που έπρεπε να φάει ήταν η τροφή του Ευαγγελίου, η τροφή των μυστηρίων της Εκκλησίας, με τα οποία έπρεπε να τραφεί και να ξαναζήσει η πατρίδα μας. Γι' αυτό, αγαπητοί, όταν αποδίδουμε τις ευχαριστίες μας στον Κύριον, Τον χρεώνουμε -μην το ξεχνούμε- με νέες ευεργεσίες. Όταν Του λέμε το «ευχαριστώ» μας, μας δίνει καινούριες ευεργεσίες. Και όταν ζούμε τις ενταλές Του, τότε έχουμε αμέριστη τη δική Του την ευλογία.

Τελευταία όμως η πατρίδα μας φέρεται ως αχάριστη, στους πολλούς της ανθρώπους, στους πολλούς της συμπατριώτες μας. Φέρεται ως αχάριστη. Αλλά και παραπαίουσα. Δείχνει ότι αγνοεί τον Θεό. Οι άλλοι παράγοντες συνετέλεσαν να κερδίσουμε τότε τον πόλεμο. Και να ελευθερωθούμε. Και μάλιστα, αν θέλετε, η Ελλάδα, έπαιξε έναν σημαντικό ρόλο στην Ιστορία, να αλλαχθεί η πορεία του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου. Τα ξέρετε, δεν θα κάνω Ιστορία τώρα. Και αυτή η αλλαγή της πορείας του 2^{ου} Παγκοσμίου πολέμου, που άλλαξε εντελώς τα πράγματα, οφείλεται στην Ελλάδα. Το «γιατί», αν διαβάσουμε την Ιστορία, εκεί το μαθαίνουμε. Αλλά η Ελλάδα όμως εξέχασε τον Θεό. Και παραπαίει. Και δεν ευχαριστεί τον Θεό. Αν Τον ευχαριστεί, ίσως ακόμα κάπως έτσι, μόνον τύποις, κάποιες γιορτές, που ίσως ίσως οι παλλοί δεν τις πιστεύουν. Και τις θεωρούν ενοχλητικές. Για τα μάτια ίσως των κάποιων, τις κάνουν τις γιορτές αυτές.

Αλλά δεν είναι διαστεθειμένοι να ευχαριστήσουν τον Θεό. Δεν είναι. Αυτό βεβαίως είναι ένα δυστύχημα. Γι' αυτό θα πρέπει να ανανήφομε. Να μην μας τιμωρήσει ο Κύριος. Πρέπει να μετανοήσουμε. Πρέπει να ξανααγυρίσουμε εις τον Κύριον. Για να δεχθούμε νέες ευεργεσίες. Διότι εκεί έχουμε την ασφάλειά μας, και μόνον εκεί έχουμε την ασφάλειά μας. Αν δεν θέλουμε να χαθούμε σαν λαός, σαν έθνος. Αν πρέπει να μείνουμε, μόνον κοντά στον Κύριο θα μείνουμε. Όλα τ' άλλα, οι εγγυήσεις και οι ασφάλειες Οργανισμών και Συμμαχιών πέπτουν εις το κενόν. Δεν έχουν καμία αξία και καμία σημασία. Θυμηθείτε, θυμηθείτε, ο Θεός δίνει εντολή δια των προφητών Του: «Δεν θα συμμαχήσετε ούτε με τους Σύρους, ούτε με τους Αιγυπτίους», είπε στους Εβραίους. «Εγώ είμαι ο σύμμαχός σας». Οι Εβραίοι όμως **ορθολογίζοντες**, είπαν: «Και τι θα κάνουμε; Πρέπει να συμμαχήσουμε και με τους γειτόνους μας προς Βορράν και με τους γειτόνους μας προς Νότον». **Και την έπαθαν**. Γιατί ακριβώς δεν πίστεψαν ότι η ασφάλειά των ήτο Αυτός ο Θεός.

Είναι θέμα πίστεως. **Απ' την στιγμή που θα πιστέψουμε ότι είναι αληθής ο Κύριος, τότε δεν έχουμε παρά να εμπιστευθούμε στην αγάπη τη δική Του την εγγύηση και την ασφάλεια και την ευημερία της πατρίδος μας.** Αρκεί να είμαστε κοντά Του. Αρκεί να είμεθα κάτω από την ευλογία Του. **Αρκεί να εφαρμόζουμε τις εντολές Του.** Καίριος λοιπόν αγαπητοί, καίριος να ανανήφομε, καίριος να μετανοήσουμε, καίριος να επιστρέψουμε. Κι όπως λέγει σε έναν του λόγο ο απόστολος Πέτρος: **«ὅπως ἂν ἔλθωσιν καιροὶ ἀναψύξεως ἀπὸ προσώπου τοῦ Κυρίου».**

ΠΡΟΣ ΔΟΞΑΝ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΤΡΙΑΔΙΚΟΥ ΘΕΟΥ

**και με απροσμέτρητη ευγνωμοσύνη στον πνευματικό μας καθοδηγητή
μακαριστό γέροντα Αθανάσιο Μυτιληναίο,**

ψηφιοποίηση και ηλεκτρονική επιμέλεια:

Ελένη Παναφδάκη, φιλόλογος

ΠΗΓΕΣ:

- Απομαγνητοφώνηση ομιλίας δια χειρός του αξιοτίμου κ. Αθανασίου Κ.
- Ομιλία στην Κυριακή Ζ' Λουκά (ευαγγελική περικοπή για την ανάσταση της κόρης του Ιακείρου) που εκφωνήθηκε στις 27-10-1985, ηχητικό απόσπασμα από 23'37'' έως 30'21''.
- http://www.arnion.gr/mp3/omilies/p_athanasios/omilias_kyriakwn/omilias_kyriakwn_295.mp3